

ARCOK
A TEJIPARBÓL

Állatorvosi álmát a tejiparra cserélte

Kitüntetések

Élelmiszeripar Kiváló Dolgozója (1973)
Munkaéremrend ezüst fokozat (1985)
Miniszteri Elismerő Oklevél (1996)
Életfa Emlékplakett Ezüst fokozat (2015)

Mile Sándor neve ismerősen cseng mind a tejes szakma, mind a hírlap olvasói körében. Szaktudása, szorgalma, szakma iránti elkötelezettsége vezette egészen a vezérigazgatói kinevezésig. Ma már nyugdíjasként él, de aktívan tölti szabadidejét. Munkája elismeréseként az idén augusztus 20-a alkalmából Életfa Emlékplakett Ezüst fokozata kitüntetést kapott a földművelésügyi minisztertől.

Mile Sándor 1935-ben Karcagon született. A gimnázium elvégzése után a Gödöllői Agrártudományi Egyetem Állattenyésztési Karán kezdte meg tanulmányait, s 1960-ban szerzett agrármérnöki diplomát.

– *Kovácsiparos dinasztiából származik, állatorvosi álmokat dédelgetett, végül a tejes szakma mellett döntött. Miért?*

– Az egyetem Állattenyésztési Karán jelentős óraszámban tanultunk a tejtermelésről és a tej fel-dolgozásáról. E tantárgyak különösen felkeltették az érdeklődésemet, s kedveltem oktatóit is. Egyik tanárunk egykor Csermajorban tanított. Előadásait a szakismeretek átadása mellett áthatotta Csermajor szelleme, hangulata is. Így számomra természetes volt, hogy a diploma megszerzése után a tejágazatban helyezkedjek el.

Több tejipari vállalat is kínált állást, én a debrecenit választottam, mivel közel volt szülővárosomhoz, Karcaghoz, ahol gimnazistaként úgy tekintettünk Debrecenre, a vidéki nagyvárosra, mint egykor Ady Endre Párizsra.

A debreceni székhelyű Hajdú megyei Tejipari Vállalatnál kezdett dolgozni 1960-ban, s ez a cég maradt a munkahelye 1996 évi nyugdíjazásáig. A vállalatnál az évek során több munkakört is ellátott. Dolgozott felvásárlási instruktorként, üzemi laboránsként, művezetőként, laboratóriumi vezetőként, volt termelési osztályvezető, főmérnök, igazgató, végül 1991-től 1996-ig vezérigazgató.

Egy év üzemi gyakorlatot követően a gödöllői Agráregyetemen elvégezte a tejjgazdasági-tejipari szakot és szakmérnöki oklevelet szerzett. 1980-ban a tejporgyártás témaköréből doktori értekezést írt, s Mosonmagyaróváron, az Agrártudományi Egyetemen egyetemi doktori címet szerzett.

Munkája mellett oktatott és előadásokat is tartott. A 60-as 70-es években a debreceni Élelmiszeripari Szakközépiskolában tejipari anyag- és gyártásismeretet tanított. Diákjai közül többen elismert tejipari szakemberek lettek. A Debreceni Agrártudományi Egyetemen a Tejjgazdaságtan tantárgy keretében a tejfeldolgozást oktatta. Tartott előadásokat „A tejjgazdaság aktuális közgazdasági problémái” címmel is. Az egyetemi oktatómunkája elismeréseként címzetes egyetemi docens címet kapott 1990-ben.

– *Visszatekintve szakmai múltjára, mit könyvel el sikerként?*

– A termelésirányítás, a gyártás- és gyártmányfejlesztés területén végzett munkámat tartom elsősorban sikeresnek. Aktív részese lehettem az üzemek fejlesztésének, a gyulai, berettyóújfalui tejporgyárak, a hajdúböszörményi új sajtüzem, a debreceni új tejüzem építésének. A vállalatnál eredményes struktúraváltás történt. A veszteséges termékek helyett bevezettük az arab piacon jól értékesíthető sajtkülönlegességeket, amerikai és japán exportra a tejfehérje-porok gyártását, hazai értékesítésre a fagylaltporok, a cukrozott sűrített tej, a presszótejpor, a borjútápok és a vajkrémek készítését. 1970-től a Hajdú megyei Tejipari Vállalat folyamatosan fejlődött, s éveken át az egyik legeredményesebb hazai tejipari cég volt.

A Tejipari Tröszt megszűnése után az rt.-vé alakult vállalat kiemelkedő eredményt ért el és felkészült a privatizációra, amely 1995-ben az ÁVÜ és a szakminisztérium szempontjából sikerrel zárult. A vállalat többségi részvénytársaságot pályázaton holland befektető vásárolhatta meg.

A privatizációt követően Mile Sándor nem tudott azonosulni az új tulajdonos gazdálkodási stratégiájával, ezért egy év múlva – már a nyugdíj korhatáron túl – kezdeményezte nyugdíjazását. Nyugdíjasként még 5 évig a vállalat felügyelő bizottságának tagja, illetve elnöke volt.

Nyugdíjba vonulása után a Tej Terméktanácsnál dolgozott szaktanácsadóként 2005-ig.

Kapcsolata a Tejipari Hírlappal két évtizedes múltra tekint vissza. A szerkesztőbizottságnak 10 éven át volt tagja, külsős munkatársként pedig a mai napig rendszeresen publikál a lapba. Kedvező fogadtatásra talál az olvasók körében az *Arcok a tejiparból* sorozat, melynek keretében a múlt elismert szakembereit mutatja be, vagy a *Bezárt tejjüzemek nyomában* cikksorozat, amelyben az egykori tejjüzemeknek állít lapunkban emléket.

„Nagy család – nagy öröm”, mondja az egykori vezérigazgató, aki középiskolai tanár feleségével két gyermeket nevelt fel. Fia mérnök-közgazdász, lánya pedig üzemgazdász. Hat unoka teszi teljesebbé a családot. S hogy mivel tölti szabadidejét, íme a válasz: – Igyekszem pótolni mindazt, amire aktív éveimben nem tudtam kellő időt fordítani, de azért nyomon követem a tejjgazdaság szakmai eseményeit, a tejipar fejlődését, ha nem is olyan intenzitással, mint amikor még részese voltam. Olykor összejövünk néhány egykori munkatárssal, nosztalgiazunk, és megvitatjuk a tejipar aktuális kérdéseit is.

Bár Mile Sándor nem tett említést róla, de tudjuk, hogy hobbija a fotózás. Több száz, ha nem ezer darabos gyűjteménye van egykori tejjüzemekről, dolgozókról, kollegákról, rendezvényekről. Hiteles kordokumentáció a tejipar múltjáról.

Koccintás a miniszterrel

Dr. Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter az államalapító Szent István ünnepe, augusztus 20.-a alkalmából az Életfa Emlékplakett Ezüst Fokozata kitüntetést adományozta dr. Mile Sándornak, a HAJDÚTEJ Zrt. nyugalmazott vezérigazgatójának, a Tej Terméktanács főtanácsadójának a tejipari ágazat területén eltöltött több évtizedes szakmai pályafutása, a tejipari üzemek fejlesztése, struktúraváltása terén elért eredményei, a Tejipari Hírlapban megjelenő, az ágazat emlékeit idéző írásai elismeréseként.

U. G.

Életfa emléklakett

Előlap

Hátlap